

Den levende historie

Sæson 2018-2019

I 12 år har jeg rejst Danmark rundt med mine foredrag om historiske emner.

Den danske kongerække, Englands historie, det dramatiske 1800-tal og

2. Verdenskrig har fyldt mit program.

Jeg har ikke tal på, hvor mange mennesker jeg har mødt i foreninger over hele landet. Det være sig folkeoplysningsforbund, ÆldreSagen, menighedsforeninger eller faglige seniorklubber.

I denne sæson sætter jeg et nyt foredrag på programmet,

“Lyndon B. Johnson - præsidenten der gav op”

Lidt nutidshistorie om 1960'erne, hvor verden forandrede sig dramatisk og hvor USA fik en præsident, for hvem virkeligheden kom helt ud af kontrol.

Lyndon B. Johnson - Præsidenten, der gav op

Få timer efter drabet på præsident John F. Kennedy blev Lyndon B. Johnson taget i ed som USAs nye præsident.

Omstændighederne kunne næppe være værre og nationen var i chok over præsidentdrabet. Men Præsident Johnson forstod at gribe den chance, skæbnen uventet havde spillet ham i hænde.

Han fik gennemført den omdiskuterede Borgerrettighedslov, der sikrede USAs sorte befolkning samme rettigheder som den hvide befolkning.

Herefter fulgte en lang række sociale og politiske reformer, der på dramatisk vis skulle vende op og ned på det amerikanske samfund.

Det kunne være blevet en succes. Men 1960'erne var velstandens og oprørets årti.

Kvindefrigørelse, seksuel frigørelse, ungdomsoprør og hippiebevægelse. Altsammen skulle det vende op og ned på alle normer.

Over det hele lå en tung skygge, som skulle ende med at tage kontrollen fra præsident Johnson. Vietnamkrigen, der skulle blive hans og hele USAs forbandelse.

Stemningen var panisk og kaotisk i timerne efter drabet på præsident Kennedy. Lyndon B. Johnson blev fløjet tilbage til Washington D.C. i Airforce 1. Undervejs blev han taget i ed som USAs nye præsident under overværelse af en chokramt Jacqueline Kennedy.

26 historiske foredrag
ved journalist Lars Ringholm

www.larsringholm.dk

Danmarks konger

Kongeriget Danmark har haft 54 monarker, fra Gorm den Gamle til Margrethe den 2. Nogle monarker har gjort sig mere bemærket end andre, men alle deler de en fantastisk historie om en slægt, der førte Danmark fra Vikingetid til Informationssamfund

Christian 3. - Præstekongen

Den 30. oktober 1536 erklærede kong Christian 3. det danske kongerige for evangelisk-luthersk. Dermed brød han med den katolske kirke og Reformationen var formelt gennemført i Danmark.

Vejen dertil havde været både dramatisk og blodig. Under Frederik 1. at det blev tilladt tilhængere af Martin Luther at prædike i Danmark. Da kongen døde i 1533 modsatte de katolske biskopper sig, at sønnen Christian blev ny konge, fordi han støttede Luther.

Det udløste en blodig borgerkrig - Grevens Fejde - den sidste krig i Danmark om tronen. For i kulissen lurede den i 1523 afsatte konge, Christian 2.

Med taktisk snilde lykkedes det Christian at bekæmpe både den afsatte konges tilhængere og de katolske biskopper, så han kunne sætte sig på tronen i et nu protestantisk kongerige.

Frederik 2. - Slotsherren på Kronborg

Frederik 2. - 1534-1559-1588 - udviste en magtdemonstration af dimensioner, da han i årene 1574-84 renoverede og udbyggede det gamle borganlæg i Helsingør. "Krogen" blev til Kronborg, et af Europas mest storslåede fæstningsanlæg.

Frederik 2. demonstrerede dermed, at han var den mægtigste hersker i Norden. Den ære vandt han dog først, med udnævnelsen af Peder Oxe til rigshovmester. Efter et uheldigt krigstog mod arvefjenden Sverige, bragte Peder Oxe statens finanser på højkant ved at tredoble Øresundstolden.

Derved kunne kongen føre et passende hof, som et af de førende i Europa. Et hof, hvor ikke mindst William Shakespeares teatertrup var hyppige gæster.

Frederik 2. var tæt knyttet til Englands dronning Elizabeth 1. Sammen dannede de en stærk protestantisk alliance i et Europa, hvor det var de katolske stormagter, der dominerede.

Frederik 3. - Enevælden kommer til Danmark

Frederik 3. - 1609-1648-1670 - måtte ved sin tronbestigelse acceptere en usædvanlig barsk håndfæstning der reelt kun gjorde ham til konge af navn.

I 1558 blev Danmark kastet ud i den dramatiske krig, der kostede Danmark både Skåne, Halland og Blekinge. Da svenskerne gik over det tilfrosne Storebælt og truede København, vandt han stor støtte i befolkningen, da han erklærede, at "Jeg vil dø i min rede".

I 1660 gennemførte han et regulært statskup og indførte Enevælden. Med et slag blev den danske konge "Guds udvalgte" i kongeriget og enerådende i sin magtudøvelse.

I med- og modspil med markante personligheder som Hannibal Sehested, Peder Schumacher Griffenfeld, Corfitz Ulfeldt og Leonora Christine, blev Frederik 3. hovedpersonen i et af Danmarkshistoriens mest dramatiske og spændende kapitler.

Frederik 4. og Store Nordiske Krig

Frederik 4. - 1670-1699-1730 - var Danmarks første monark, født til at være enevældig. Da han besteg den danske trone lå det i luften, at hans største og vigtigste opgave var at generobre Skåne.

Det var tæt på at lykkes, men i det afgørende øjeblik tabte han fokus og foretrak årelange rejser i Europa.

Undervejs mødte han de kvinder, han skulle dele sit liv med. I 1695 indgik han et ulykkelig ægteskab med Louise af Mecklenburg-Güstrow. To gange lod han sig vie til venstre hånd, senest i 1712, til Anne Sophie Rewentlow, der i 1721 blev hans dronning.

Frederik 4. vandt ikke Skåne tilbage, men han fik stoppet århundreders strid med Sverige. Derved vandt han stor folkelig popularitet. Han anses, trods åbenlyse fejltagelser, for at være den bedst begavede af de danske Enevoldskonger.

Christian 6 - Den Pietistiske Konge

Christian 6. - 1699-1730-1746 - var strengt religiøs, stærkt påvirket af pietismen.

Få danske konger har været så upopulære i sin samtid som han. Nok blev han den første konge, der ikke førte Danmark i krig. Men han påtvang sine undersåtter sin egen strenge religiøsitet - Pietismen.

En alvorlig økonomisk krise plagede Danmark i hans første regeringsår. Derfor indførte han i 1733 Stavnsløst for at fastholde arbejdskraften på landet. I 1735 indførte han strenge kirkelove med tvungen kirkegang og konfirmation.

Han var en modsætningsfyldt monark, der tog de første små skridt til en social forsyning, der skulle tage hånd om samfundets svageste. Han forsøgte at indføre obligatorisk skolegang for såvel adelsbørn som bøndernes børn.

Men trods en alvorlig økonomisk krise, så gennemførte han flere nye bygninger, herunder det første Christiansborg. Upopulær, men på sin egen akademiske måde en fremsynet konge.

Christian 7. - Den Ulykkelige

Christian 7. - 1749-1766-1808 - er en af de mest tragiske skæbner i Danmarks historie. Som ung udviklede han den sindssygdom, der formørkede hans sind og gjorde ham aldeles uskikket til sin kongegerning.

I 1768 blev den holstenske læge, Struensee, ansat som kongens læge. Det blev indledningen til et af de mest dramatiske og utrolige kapitler i Danmarks historie. I

1770-1771 regerede Struensee enevedt og gennemførte stræbevis af reformer, der gjorde op med det enevedts system. Samtidig havde han helt åbentlyst et forhold til dronning Caroline Mathilde.

I 1772 blev Struensee afsat og henrettet, dronningen blev sendt i eksil og andre greb magten og styrede Danmark i den syge konges navn.

Christian 9.- Europas svigerfar

Christian IX. - 1838-1863-1906

I 1863 besteg Christian 9. og dronning Louise den danske trone som det første kongepar af huset Glücksburg.

I en usikker tid, hvor mange europæiske troner vaklede, formåede det danske kongepar med enestående dynastisk sans at få deres børn gift ind nogle af Europas førende fyrstehuse.

I dag, 150 år senere, er Christian 9. stamfader til seks af Europas sidste otte monarkier. Han er med rette blevet kaldt "Europas Svigerfar".

At han overhovedet kom i betragtning som dansk konge i 1863 hører til en af historiens mest utrolige tilfældigheder.

Frederik 6. - Prinsregenten

Frederik 6. - 1768-1808-1839. I 1784 greb den 16-årige Frederik magten ved et statskup og regerede frem til 1808 på sin syge fader, Christian 7.'s vegne. I 1788 afskaffede han det forhadte Stavnsløst og sikrede sig definitivt befolkningens respekt og kærlighed. Den fik han brug for, da en fejlslagen udenrigspolitik i 1807 førte til englændernes bombardement af København og dermed

sendte Danmark i armene på Napoleon Bonaparte. Det førte til statsbankerot i 1813 og tabet af Norge i 1814.

Trods alle disse ulykker nød Frederik meget stor popularitet, der i en tid, hvor revolutioner og krige hærgede Europa, definitivt var med til at sikre kongedømmet i Danmark.

Konger og fruentimmere

Det var en skandale, der rystede både kongehus og borgerskab, da Frederik 7. i 1850 giftede sig med den tidligere balletdanser og modehandlerske, Louise Rasmussen. Som kongens hustru til venstre hånd fik hun titlen lensgrevinde Danner til Samsø. I daglig tale, grevinde Danner.

I sin samtid stod hun mål for en næsten ubærlig hån, spot og foragt. Datidens borgerskab havde slet ikke blik for, at grevinde Danner måske var det bedste, der var sket for den uskikkede, men folkelige Frederik 7. Grevinde Danner var ikke den eneste "skandaløse" kvinde ved det danske hof i 1800-tallet.

Også Christian 8. bragte en furie til hoffet. Frederikke Charlotte af Mecklenburg-Schwerin, betog den senere konge med sit flagrende væsen, og siden bedrog hun ham med sin sanglærer.

Mellem Frederikke Charlotte og grevinde Danner stod yderligere tre kongelige hustruer, som nok fortjener at blive husket.

England - fra Middelalder til Stormagt

I løbet af få århundreder udviklede det lille kongerige England sig til et af historiens største imperier og stormagter. Men det skulle blive en voldsom omvæltning, der undervejs ofte var tæt på at rive øriget i stumper og stykker. Centralt i den utrolige historie står beretningen om verdenshistoriens i særklasse mest farverige kongehus.

Den engelsk-franske 100 årskrig

I 1300-tallet opstod dramatisk strid mellem England og Frankrig. Ved arv og ægteskab var den engelske konge hertug over halvdelen af Frankrig, så hvem havde overhøjheden? En strid der udløste 100 års-krigen fra 1337 til 1453. Efter slaget ved Agincourt i 1415 beherskede engelske kong Henry 5. stort set hele Frankrig.

Men i 1429 kom den kun 19-årige Jean D'Arc den franske konge til undsætning. Et truende nederlag blev vendt til en fuldstændig fransk sejr i en af Middelalderens mest myteomspundne krige.

Nederlaget udløste en bitter fejde i England mellem huset Lancaster og huset York, der begge mente at have førsteret til tronen. Striden sendte England ud i et kaos, der kulminerede i 1480, da barnekongen Edward 5. omkom på mystisk vis. Ny konge blev hans onkel, Richard 3. Det udløste endnu en voldsom borgerkrig, der i 1485 kulminerede, da Henry 7. af huset Tudor, erobrede tronen.

Henry den 8. - kongen med de seks dronninger

I sin 38 år lange regeringstid lod Henry d. 8. seks kvinder føre til brude-skamlen. To hustruer lod han sig skille fra, to blev henrettet, en døde i barselsseng, mens han ved sin død i 1547 blev efterlevet af den sjette.

Undervejs kastede han England ud i den ene store krise efter den anden.

For at kunne blive skilt fra sin første hustru brød han med den romersk-katolske kirke. Derved blev England lagt for had i det overvejende katolske, men på den tid, reformationshærgede Europa.

I sine bestræbelser for at få en søn skabte han intetanende grundlaget for Det Britiske Imperium.

Efter ham fulgte den største og mest succesrige af alle de engelske monarker, Elizabeth den 1.

Elizabeth d. 1. - Jomfrudronningen

Hun skulle have været en dreng. Hendes mor, Anne Boleyn, endte på skafottet, fordi hun ikke kunne føde Henry d. 8. en søn.

I et urohærgt England og i skyggen af sin søster, Maria den Blodige, udviklede Elizabeth de politiske og diplomatiske færdigheder, der gjorde hende i stand til sejrrikt at sætte sig op imod sine talrige modstandere.

Både på hjemmefronten, i et religiøst og politisk splittet England, hvor protestanter og katolikker var i bitter og til tider blodig strid.

Men også i forhold til det katolsk dominerede Europa, ikke mindst datidens mægtigste land, Spanien, der i 1588 sendte sin Armada, verdens største flåde for endegyldigt at knuse England.

Skæbnen ville det anderledes. England vandt en knusende sejr, der i århundreder skulle sikre engelsk herredømme på verdenshavene

Med Danmarks konge Frederik den 2. som en tæt og fortrolig allieret og med den skotske dronning Maria Stuart og Jarlen af Bothwell som hjælpeløse "skakbrikker" spillede Elizabeth et spil, hvor belønningen skulle blive den magt og den storhed alle monarker drømmer om, men som kun de færreste opnår.

Huset Stuart - England i splid med sig selv

Det sendte chokbølger gennem Europa, da Oliver Cromwells "Rundhoveder" i 1649 henrettede kong Charles 1. af England. Dermed kulminerede en årelang konflikt mellem protestantiske "Rundhoveder" og katolske "Kavallerer". 1600-tallet var et bitter århundrede for England, hvor protestanter og katolikker kæmpede om magten. Det kulminerede med Oliver Cromwells puritanske styre.

Da Charles den 2. i 1659 blev konge, ventede fortsat årtiers bittert religiøst opgør. En periode, hvor det britiske parlament fik stigende politisk indflydelse på bekostning af kongemagten og dermed skabte grundlaget for et parlamentarisk, demokratisk styre, længe før begrebet demokrati overhovedet med den franske revolution i 1789 vandt indpas i resten af Europa.

Både den første Stuart, James den 7. og den sidste, dronning Anne, havde en dansk ægtefælle, der på afgørende vis formåede at sætte et præg på det urohærgede England.

Dronning Victoria - Imperiets Hersker

I 1837 besteg Victoria den britiske trone efter sin onkel, William 4. I 64 år regerede hun det Britiske Imperium, der i magt og storhed kulminerede netop i hendes regeringstid. Imperiet, hvor solen aldrig gik ned.

Hendes liv var fyldt med drama og tragedie. I 1861 mistede hun sin forgudede gemal, prins Albert. Resten af sit liv bar hun sorg og hoffet var præget af hendes dystre sind. "We Are not Amused".

Hun arrangerede med fast hånd sine ni børns ægteskaber og blev kaldt "Europas Bedstemor". Hun ønskede at knytte de europæiske nationer tæt sammen for at sikre freden og stabiliteten i Europa. Men hun var uvidende om, at hun bar genet til den blødersygdom, der i 1. Verdenskrigs kaos skulle bidrage til at den verdensorden hun kæmpede for, i sidste ende brød sammen.

2. Verdenskrig

Få begivenheder i historien har sat så dybe spor i eftertiden som 2. Verdenskrig. Her to foredrag fra det tyskbesatte Danmark. Samt to foredrag om 2. Verdenskrigs absolutte hovedpersoner.

Theresienstadt - Hitlers fuldkomne bedrag

I år er det 70 år siden, at tyskerne slog til mod de danske jøder. I oktober 1943 lykkedes det hovedparten at undslippe til Sverige.

481 blev pågrebet og sendt til Theresienstadt i Böhmen. Med afsæt i deres oplevelser, fortælles historien om "Mønster-lejren", Hitlers grusomme alibi for en "human" behandling af Europas jøder.

Mens krematorierne arbejdede på højtryk i Auschwitz, blev Røde Kors og den frie verden ført bag lyset i et af historiens mest bizarre svindelnumre. Theresienstadt havde ingen gaskamre, men fangerne oplevede sult, mishandling og undertrykkelse - som i Hitlers øvrige dødslejre.

På tragisk vis misbruges Theresienstadt i dag af regimer

og personer, der af ideologiske eller af religiøse årsager har en uværdig interesse i at fornægte, at Holocaust overhovedet fandt sted.

De kom til Dachau

Jeg skrev i 1995 bogen "De kom til Dachau" om 361 danske modstandsfolk, der i vinteren 1945 blev deporteret til kz-lejren Dachau ved München.

Den 16. februar 1945 blev 253 fanger i Frøslevlejren sendt på transport til Dachau. De nåede frem efter seks dages transport.

Den 19. februar 1945 blev 105 fanger i Vestre Fængsel sendt på transport til Dachau. De nåede frem efter 12 døgns transport.

Stuvet sammen i kreaturvogne ventede der en rædselsrejse ned gennem et krigshærget Tyskland, inden de nåede målet. I løbet af få måneder, inden de i april 1945 blev evakueret til Sverige med greve Bernadottes Hvide Busser, gennemlevede de et ufatteligt mareridt, der skulle præge dem hele resten af deres liv.

Da de vendte hjem - kvæstede på sjæl og krop - erfarede de hurtigt, at ingen kunne formå at fatte omfanget af de rædsler, de havde været igennem. Derfor valgte de alle tavsheden.

En tavshed få af dem først brød mange år senere.

Adolf Hitler - Vejen til magten

Ved afslutningen af 1. Verdenskrig blev korporal Adolf Hitler hjemsendt, som en af tusindvis af soldater, der havde kæmpet i den blodige skyttegravskrig. Adolf Hitler var en bitter og desillusioneret mand, der kun havde foragt til overs for de politikere, der havde afsluttet krigen og - i hans øjne - forrådt Tyskland. I det politiske og økonomiske kaos, der prægede Weimar-republikken, fandt Adolf Hitler sin politiske bane på den yderste, nationalistiske højrefløj. Han fandt sammen med personer, der var lige så forbitrede og desillusionerede som han selv og sammen skabte de Nationalsocialismen. I 1933 blev Adolf Hitler regeringschef i Tyskland. Vejen var banet for vejen til 2. Verdenskrig og med den, den største katastrofe, menneskeheden nogensinde har påført sig selv. Hitlers vej til magten er beretningen om en utrolig skæbne og et katastrofalt sammenstød af tilfældigheder, der skulle sende millioner af mennesker i døden i 2. Verdenskrigs kaos og Holocausts ufattelige mareridt.

Winston Churchill - Hans fineste stund

Da Winston Churchill i maj 1940 blev britisk premierminister, stod landet i en af sine alvorligste kriser nogensinde. 2. Verdenskrig var brudt ud og Hitlers sejrtrækkende tropper fejede over det europæiske kontinent. Med viljestyrke og veltalenhed forstod Churchill at holde moralen oppe hos sine landsmænd og formåede dem at holde stand mod tyskerne. Lige så dramatisk hans regeringstid blev, lige så omtumlet havde hans liv været. Som ung drog han på eventyr i det britiske imperium, hvor han blandt andet kæmpede i den sydafrikanske Boerkrig. Han blev i 1900 valgt til det britiske parlament og var marineminister under 1. Verdenskrig. Det katastrofale nederlag ved Gallipoli i 1915 kostede ham ministertitlen og alle troede, at han var en færdig mand i engelsk politik. Men da endnu en verdenskrig truede skulle han rejse sig og vise sig som en af de største statsmænd i Europas historie.

1848 - 1918 - Fra revolution til reaktion

I 1848 brød en revolutionsbølge løs i Europa. Men kravet om folkestyre og demokrati havde ikke en lige let gang alle steder i Europa. For kursen mod 1. Verdenskrig var uafvendelig.

Napoleon 3. - kejser ved et tilfælde

Revolutionsåret 1848 havde sit ud-spring i Frankrig. Ved en spontan revolution blev borgerkongen Louis Phillipe afsat og republikken indført. Ved skæbnens ironi valgte franskmændene som deres første præsident Louis Napoleon, nevø af den navnkundige Napoleon Bonaparte. Fire år senere gennemførte han et statskup og lod sig krone som kejser Napoleon 3. af Frankrig.

Som barn og ung blev han anset for at være en latterlig og ubetydelig person.

Nu stod han som Frankrigs enevældige kejser.

Hans regeringstid var i begyndelsen præget af optimisme og en hidtil uset økonomisk optur. Men da kriserne i et urohærgt Europa begyndte at trække op, stod det klart, at kejserværdigheden krævede mere af ham end held og navnet "Bonaparte". Som sin onkel ønskede han at føre store krige, men han skulle på brutal vis opdage, at evner og ambitioner ikke altid følges ad.

I 1871 mødte han sit "Waterloo" og sin overmand - den preussiske jernkansler, Otto von Bismarck. Det bitre nederlag til det nye tyske kejserrige skulle kaste lange skygger over Europa og skulle reelt føre til to blodige Verdenskrige.

Franz Josef - Den sidste kejser

I kølvandet på de voldsomme uroligheder, der hærgede Wiens gader i marts 1848, besteg den kun 18-årige Franz Joseph tronen i det en gang så mægtige, østrigske imperium.

I sin 68 år lange regeringstid fastholdt han stædigt sit imperium og forhindrede definitivt, at alle tysksprogede lande blev forenet i det nye Tyskland i 1871.

Stædigt og til tider brutalt bekæmpede han et hvert tilløb til demokratiske reformer og hensyn til nationale mindretal. Undervejs ofrede han både sit ægteskab og sin søn, kronprins Rudolph, hvis mystiske død på slottet Mayerling i 1889 aldrig helt er opklaret.

Franz Josephs forstenede politik blev en stærkt medvirkende årsag til 1. Verdenskrig.

Kampen om Danmarks Grundlov

5. juni 1849 underskrev Frederik 7. Danmarks første demokratiske Grundlov. Befolkningen og kongen var enige om, at afskaffe enevælden til fordel for demokratiet.

Dramaet opstod først i de følgende årtier, for hvordan skulle den nye Grundlov fortolkes?

Beretningen om Grundloven står i skyggen af krigene i 1848-50 og 1864. Men dramaet fortsatte i årtier derefter. Først Provisorieårene under Estrup inden Parlamentarismen sejrede med Systemskiftet i 1901. Så fulgte kampen for kvindernes valgret i 1915 og den dramatiske Påskekrise i 1920.

Først i 1953 kunne kong Frederik 9. underskrive en revideret Grundlov, hvor alle de demokratiske spilleregler, var nedskrevet. Herunder princippet om, at en regering ikke kan regere, hvis den har et flertal imod sig.

En Grundlov der har vist sig så rummelig, at den har stået uændret i 60 år. En enestående rekord i hele den demokratiske verden.

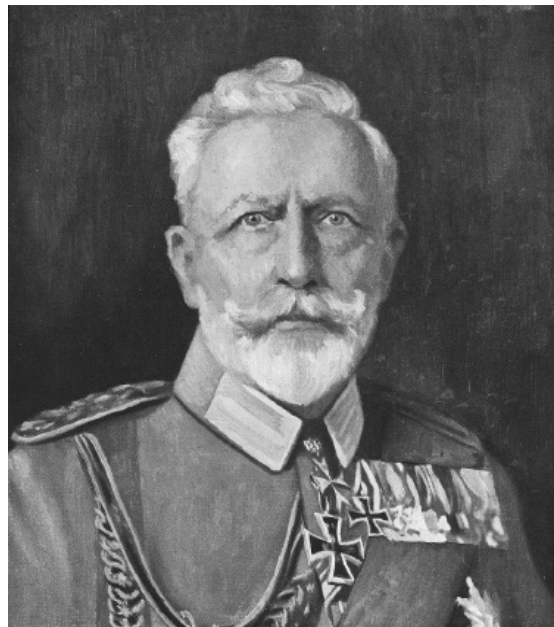
Vilhelm 2. - Europas irriterende fætter

Når der var kongelige familiesammenkomster i slutningen af 1800-tallet så blev fætter Vilhelm kun inviteret med, når det var bydende nødvendigt af hensyn til etiketten.

Kejser Vilhelm 2. af Tyskland var beslægtet med de fleste af Europas kongelige. Men han var også statsoverhoved for Europas nye stormagt, Kejserriget Tyskland. Et land der politisk, økonomisk og militært kæmpede for at finde sin plads i det europæiske hieraki. Det blev ikke gjort nemmere ved, at kejser Vilhelm dygtigt formåede at skjule sine komplekser bag en maske af brovrende selvovervurdering. Hvilket igen dramatisk bidrog til at den politiske udvikling i Europa, der uafvendeligt førte til 1. Verdenskrig. Vilhelm var barnebarn af dronning Victoria af Storbritannien, fætter til både den engelske konge og den russiske zar.

Men det forhindrede ikke den krig, der definitivt skulle gøre det af med Europas kejserdømme og endegyldigt skulle bringe Europa ind i det 20. århundrede.

Uden at Europa af den grund blev mere fredelig og stabil.

Nikolai 2. - Fra storhed til undergang

Få mennesker i historien har været så fejlplacerede som Ruslands sidste zar, Nikolai 2. Hans største ønske i livet var at være sin hustru en god ægtemand og være en god far for sine børn. Men skæbnen ville, at han var født til at arve tronen i det mægtige Rusland på det vel nok værste tænkelige tidspunkt i landets historie.

Da han overtog tronen i 1891 var den revolutionære stemning i imperiet allerede så fremskreden, at skæbnen ikke længere stod at ændre.

Nikolais manglende statsmandskunst og elendige dømmekraft gjorde kun tingene være.

En ulykkelig og unødvendig krig i 1905 mod Japan og, samme år, munken Rasputins entré på den politiske scene, beseglede zarstyrets skæbne.

Katastrofen blev udløst ved udbruddet af 1. Verdenskrig. Den russiske hær var på ingen måde rustet til mødet med de effektive og veluddannede tyske soldater.

I 1917 udbrød den russiske revolution og satte et punktum for Romanov-dynastiet.

I juli 1918 led zar-familien en grusom og uværdig død i deres fangenskab i byen Jekatarinburg.

Emner i øvrigt

Balkans vaklende troner

Den senere Christian 9. syntes det var en rigtig dårlig idé, da Europas stormagter i 1863 pegede på hans 17-årige søn, Vilhelm, som ny konge af Grækenland. Men som George 1. blev den danske prins en succes som konge. Men i de følgende generationer skulle hans børn, børnebørn og oldebørn opdage, at den græske trone var usædvanlig ustabil.

Den græske kongefamilie blev gift ind i både det rumænske og det serbiske kongehus. Men som det eneste Balkanmonarki overlevede det græske kongedømme 2. Verdenskrig. For 50 år siden, i 1964, blev den unge Konstantin konge af Grækenland. Samme år giftede han sig med danske prinsesse Anne Marie, begge efterkommere af Europas Svigerfar, Christian 9. Alt tegnede til en lykkelig kongegerning, lige indtil en gruppe oberster i 1967 gennemførte et militærkup og kongefamilien måtte flygte i eksil. I 1974 afskaffede Grækenland formelt monarkiet. Konstantin og Anne Marie blev det sidste kapitel i en moderne græsk tragedie.

Alle tiders jul

*"..vend kun op og ned på alle ting...
Rør blot ikke ved min gamle jul".*

Julen er et af årets højdepunkter. En tid præget af traditioner. Men alle de gode, gamle danske juletraditioner, hvor stammer de fra og hvor danske er de egentlig? Hvordan holdt man jul for 100 år siden og for 500 år siden? Hvordan stemmer historien om Jesus overens med vikingernes skik med at fejre årets korteste dag med et overdådigt ædegilde.

Kun i november-december
- selvfølgelig

Nyheder i sæson 2018-2019

"Lyndon B. Johnson -
Præsidenten der gav op"

Emner i øvrigt

Danmarks konger

- * Christian 3. - Præstekongen
- * Frederik 2. - Slotsherren på Kronborg
- * Frederik 3. - Enevælde i Danmark
- * Frederik d. 4. og Store Nordiske Krig
- * Christian d. 6. - Den pietistiske konge
- * Christian d. 7. - den ulykkelige konge
 - * Frederik 6. - Prinsregenten
 - * Konger og Fruentimmere
- * Christian 9. - Europas svigerfar

England - Fra middelalder til Stormagt

- * Den engelsk-franske 100 års-krig
- * Henry d. 8 og hans seks dronninger
- * Elizabeth d. 1 - Jomfrudronningen
- * Huset Stuart - England i splid med sig selv
- * Dronning Victoria - Imperiets hersker

1848-1918 Fra revolution til reaktion

- * Napoleon 3. - Kejser ved et tilfælde
- * Franz Joseph - Den sidste kejser
- * Kampen om Danmarks Grundlov
- * Vilhelm 2. - Europas irriterende fætter
- * Zar Nikolai 2. - Fra storhed til undergang

2. Verdenskrig

- * De kom til Dachau - 361 danske modstandsfolks barske oplevelser i krigens sidste tid
- * Theresienstadt - Hitlers fuldkomne bedrag
- * Adolf Hitler - vejen til magten
- * Winston Churchill - Hans fineste stund

Øvrige emner:

- * Balkans vaklende troner
- * Alle tiders jul

Den levende historie

26 historiske foredrag ved journalist Lars Ringholm

Pris pr. foredrag - 2x45 min. - 2800 kr. + transport

Tlf. 24 44 55 54

E-mail: admin@larsringholm.dk

www.larsringholm.dk